

AP1: NY RAPPORT: SKOVGRÆSNING MED BIODIVERSITETSFORMÅL

STØTTET AF

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Ny rapport for Miljø- og Fødevareministeriet fremhæver fordelene ved skovgræsning og øget dynamik i skovene. Rapporten kommer med gode råd og anbefalinger og skaber et overblik over den nyeste viden om skovgræsning og dens effekter for biodiversiteten.

GRÆSENDE DYR I SKOVEN

Skovgræsning er et forvaltningsværktøj, der har til formål at gavne de mange arter der er tilknyttet varierede skovlandskaber. Skovene er levested for over halvdelen af de danske arter med talrige skovtilknyttede insekter, svampe, planter, laver, fugle og pattedyr. Mange arter er knyttet til skovlysninger og skovbryn med lys, varme pletter og rigeligt med nektarplanter. Andre arter er afhængige af fugtige skovsumpe og dødt ved. Disse varierede levesteder mangler i store dele af de danske skove, hvorfor mange af de skovtilknyttede arter i dag er i stærk tilbagegang og i nogle tilfælde forsvundet fra landet.

ET DYNAMISK LANDSKAB

Både i og uden for skoven har de vilde arter gennem tiderne tilpasset sig til, at store græssende dyr har sat deres præg i landskabet. Mange af nutidens skovlandskaber med en lang kontinuitet af græsning, gamle træer og en masse dødt ved har derfor en ganske høj naturværdi og artsrigdom. Græsningstrykket har en stor betydning for en positiv udvikling mod artsrig og lysåben skov. Samtidig har skovens alder og kontinuiteten af græsningen en afgørende betydning. Gamle skove med både unge og meget gamle træer vil som udgangspunkt altid være mere artsrige end nye ensaldrende skove.

GENERELLE ANBEFALINGER FOR SKOVGRÆSNING

En succesfuld skovgræsning afhænger af mange forskellige faktorer, såsom arealets fødemængde og -type. Der er dog nogle generelle anbefalinger man bør holde sig for øje, når man udarbejder en forvaltningsplan med skovgræsning.

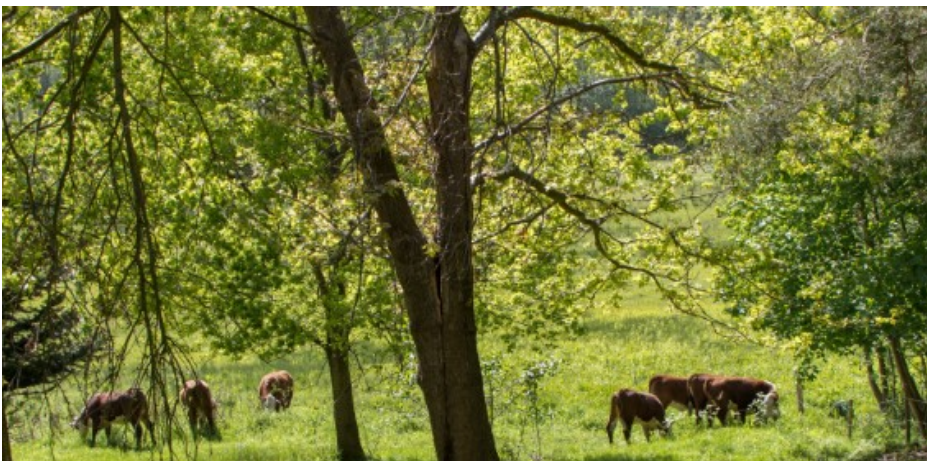
Som ved de fleste andre naturtyper, hvor forvaltningen omfatter græsning, anbefales det at græsningen foregår som helårsgræsning eller i det mindste med en lang græsningssæson tilpasset efter de lokale forhold. Man kan med fordel planlægge græsning med forskellige dyr, fx heste og kvæg, for at skabe en større variation i færdselsmønstre og i de planter der spises. Sammensætningen og mængden af græssende dyr bør altid planlægges på baggrund af arealets bærevne, og dermed den tilgængelige mængde føde på arealet. Et for højt græsningstryk kan senere efterreguleres ved at dyr fjernes fra arealet. Græsningstrykket bør især være lavt nok i vækstsæsonen, til at planter kan blomstre, levere nektar til insekter og senere sætte frø for at formere sig. Ved et højt græsningstryk, og især ved fåregræsning, nedbides blomsterne i høj grad hvilket nedsætter potentialet for en positiv udvikling af planternes og insekternes bestande. Dyrene bør være robuste og uafhængige af tilskudsfodring for at undgå unødigt tilførsel af næringsstoffer til skovarealet og for at undgå ændringer i dyrenes græsningsadfærd. Samtidig bør græsningen foregå med dyr der ikke behandles med Ivermectin eller lignende parasitbekæmpende præparater, da de har en langsigtet negativ effekt på gødningsorganismer og dermed også på omsætningen af ekskrementer.

Græsningen bør, så vidt muligt, etableres i store sammenhængende naturarealer med mosaikker af skov, skovenge, moser, lysninger og andre åbne områder som dyrene kan vandre imellem afhængigt af årstiden og dermed sikre en variation i græsningstryk året igennem.

[Find rapporten her](#)

REFERENCE:

Rita Merete Buttenschøn og Lasse Gottlieb (2019): Skovgræsning med biodiversitetsformål. IGN Rapport, september 2019, Institut for Geovidenskab og Naturforvaltning, Frederiksberg. 78 s. ill.

Store græssende dyr medvirker til at bevare skovens lysåbne pletter og skaber et dynamisk skovlandskab med mange levesteder. Foto: Michael Straarup Nielsen, SEGES.

© 2021 - SEGES Projektsitet